

REGISTER B. NO. 156

श्री

पु. २० सु.

ला. २५६.

नं. ६६६. **जैनधर्म प्रसार.** स. १९६०

शिखरिणी वृत्तम्.

यत्नं दत्तं पित्तं जिनवचनमभ्यस्तमाखिलं ।

क्रियाकांडं चंडं रचितमवनौ सुसमसकृत ॥

तपस्तिष्ठं तपं चरणमपि चीर्णं चिरतरं ।

नचेचित्ते भावस्तुपवपनवत्सर्वमफलम् ॥ १ ॥

०७३३०

प्रगट कर्त्ता.

श्री जैनधर्म प्रसारक सत्ता.

बावनगर

अनुक्रमणिका

१ अ. यवुद्धि सुखक पद्य.

१२१

२ विषय कथाय विरक्तता.

१२३

३ आचक तरिके व्याख्याता जैनोनी अभिले ६२५
मोक्ष दूरणे.

१२८

४ ललितानुग पुण्य.

१२८

५ जैन धर्म-संस्थाओं आवेष्टुं तेज.

१४१

६ वर्तमान संस्थाएं.

१४३

अभिलेख

“जैन धर्म-संस्थाओं विन्टींग प्रेस” भा

नमोऽस्तुते रतनचंद आरक्षीयाओ ला. पु.

नं. २४३० सा. १८२६ स. १९०४

प्रा. ३१) पारसेज्ज न्हाइ अनाता.

અમારી તરફથી હપાછને બહાર પડી છે ગુજરાતી પાંચ પ્રતિકભણ સૂત્ર.

શીલાહાપમાં મોટા અને લાઇનવાળા અક્ષરોથી પ્રથમ બીમરી માણે
તરફથી હપાચેલ હતી તેવી અમારા તરફથી હાલમાં ઘણા વધારા સાથે શુદ્ધ
કરીને હપાવવામાં આવી છે. પાકા પુસ્તકોથી સુશોભિત બંધાવી છે. કિમ્મત
ખાસ ઘટાડવામાં આવી છે. જૈનશાળામાં તથા ઘવામને માટે રૂ. ૦-૭-૦
પોતાને માટે ખરીદનારના રૂ. ૦-૮-૦

જૈનો માટે બહાર બહાર.

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ તરફથી નીચે જણાવેલા પ્રધાનો અનુક્રમ
પડતે રચેલે શીખવા સાર સાથે બતાવેલી સંખ્યાના જૈન શ્વેતાંબર વિદ્યા
શ્રીમંતે સ્કોલરશીપો આપવામાં આવશે પોતે શીખવા ધારેલા પ્રધાન માટે
જોઈતી લાયકાતનાં સર્ટિફિકેટો બને તો અરજીઓ સાથે નીચેને સરનામે મોકલવા
પ્રધાન હાલમાં મંજુર થયેલી માર્સીક સ્કોલરશીપ

	સંખ્યા	રૂપિયા
કમ્પોઝીટર.	૧૦	૫
ફોટોસેટિંગ યાની રસાયણી કીયાથી પુસ્તકો પાપવાની રીત.	૫	૫
લઢીઆનું કામ	૧૫	૫
બુકબાઇન્ડિંગ ઇંગ્રેજી	૫	૮ અને
સોર્ટહોલ રીપોર્ટિંગ ઇંગ્રેજી	૫	"
ટાઇપ રાઇટિંગ	૫	"
લઢીઆનું હસ્ત કરવાનું કામ	૨	"
ગીલેટ કરવાનું કામ	૨	"
રબરસ્ટેમ્પ બનાવવાનું કામ	૨	"

મોટાં શહેરોમાં જુદા જુદા પદ્ધતિની ફેરી કરવાની ઇચ્છા રાખનાર
ખાત્રી આપ્યેથી રૂ.૫-૧૦ સુધીનો માલ ધીરાવી આપવાની સવડ કરી જે
પ્રવામાં આવશે વધુ ખુલાસા માટે નીચેને સરનામે પત્ર વ્યવહાર કરવેલ.

સરારખબર

સુખાલ

} જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ ઓફીસ.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

દાહરો.

મનુષ્યને પાત્રી કરી, કરવા જ્ઞાનવિકાસ;
નેહયુક્ત ચિત્તે કરી, વાંચો જૈનપ્રકાશ.

પુસ્તક ૨૦ મું. શાકે ૧૮૨૬ સં. ૧૯૬૦ ભાદ્રપદ અંક ૬ ઠા.

સંપરિણિ સૂચક પદ્ય.

(હરિગીત.)

મનુષ્યો જન્મના સદુ ધર્મ જોમાં, જૈનધર્મ પ્રચંડ છે,
વળી જ્ઞાનનો ભંડાર ભરપૂર, શુભત્ર યથા અમૂલ્ય છે;
અમૂલ્ય આત્મા ધર્મને આગ્રહ તથાને ઉર ધરો,
સુસંપ ધરી જૈનો તમે જિન ધર્મની રક્ષા કરો. ૧

ઉગ્રાત જૈનો સર્વદા સર્વ સ્થળે દીસતો હતો,
વળી મહા પુત્રોના પ્રભાવે અતિ શોભિત જે હતો;
કુસંપ ત્યાં આવી નગ્યા જૈનો તમે દિલમાં ધરો,
સુસંપ ધરી જૈનો તમે જિન ધર્મની રક્ષા કરો. ૨

જે નીતિથી ભરપૂર છે, હિંસા થકી વળી દૂર છે,
અમૂલ્ય તત્વોથી ભર્યા જે જ્ઞાનમાં અતિ શ્રેષ્ઠ છે;
મન કાગ છોડી હાથ ધરીને, ધર્મ આવો દિલ ધરો,
સુસંપ ધરી જૈનો તમે જિન ધર્મની રક્ષા કરો. ૩

નિજ ધર્મ શું છે તે ન જાણે આજના^૧ યુવાનીયા,

૧ આજના=આ જમાનાના.

૧૨૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

કુદગત્થેશ કરતા તે આજ્ઞા કરે તેને શિરસાવંચ ગણી માત્ર કામવાસના-
પટ્ટાગ્નિને પૂર્ણ કરે છે. કેટલાક સત્યવાન ગણાતા કોઈ કે અભિમાની
માયુસો આમાંના કોઈક સ્વભાવનો સ્વીકાર કરતા નથી, પરંતુ તે કાંઈ કામ
વાસના અથવા તો સ્પર્શદ્રિયના વિરક્તગણાથી નથી પરંતુ વિષયને બદલે
કપાયની પુટતા હોવાથી. તેથી તેઓ પ્રશંસાપાત્ર નથી પરંતુ નેઓ સ્ત્રી-
શરીરના અશુચિપણને વિચારી, તેના સ્વાભાવિક દુર્ગુણોને લક્ષમાં લાવી, સ્ત્રી-
ચેતનથી થતી પારાવાર હિંસાને સ્મરણમાં રાખી, કર્મબંધના પ્રબળ કારણ
જૂત તેને ગણી સ્પર્શદ્રિયના વિષયથી વિરામ પામે છે એટલે કે તેની આ-
સક્તિને વર્જે છે તે પુરુષોને ધન્ય છે, તેઓ પ્રશંસનીય છે અને તેઓજ
માતાની સંસારસ્થિતિને ઘટાડનારા છે.

રસ મંદ્રીના સંબંધમાં વિચાર કરતાં-ચારે બાજુ દૃષ્ટિ કરીને બેતાં
અનેક મનુષ્યો જાણીમાં ગણાતાં છતાં અને ઉદાત્તપુદારની પક્ષિતમાં
મુકાયા છતાં ભક્ષાભક્ષનો વિચાર કરતા બચ્ચાતા નથી, ખેયાખેયને વિચા-
રતા નથી, સ્વરૂપ સમયની તૃપ્તિને માટે અનંત જીવોના વિનાશ
કરતા શંકાતા નથી, અનેક જીવોના વિનાશના કારણજૂત રાત્રિભોજનને
વગર અડચણે સ્વીકારે છે, પુષ્ટિના હેતુ માટે અમલ પદાર્થોથી બનેલા ઔ-
પદો નિઃશંકપણે વાપરે છે, કેટલાક મદિરાપાન કરે છે, કેટલાક સોડાવોટર,
લેમોનેડ, આઈસક્રીમ તેમજ બરફ વિગેરેમાં જીવાણુકિના અથવા અબક્ષનો
આસ્વીકાર કરી ખુરશી થતા થતા વાપરે છે અને પાનાને નિર્દોષ વસ્તુના
લોકતા માને છે, અનંતકાળ કંદમૂળાદિકના છેદન બેદન-માત્ર જીવતામંદ્રીની
સદ્ગત્તી-સ્વરૂપ સમયની-તૃપ્તિ માટે કરે છે તે કરાવે છે અને તેમાં સંદેહ
અનંત જીવોના વિનાશ માટે અનેક વખત જિનવાણીમાં શ્રવણજન શ્રેયસ્
હોતા છતાં તેને માટે આંખ આધા કાન કરી બીજાંજાને અશ્રદ્ધાવાનગણાવું
બાન કરાવે છે. એવી રીતે રસેંદ્રીના લોભુપણથી જીવ વિનાશની રીંગા
રાખતા નથી. આ આસાર સંસારમાંથી ઉંચા આવવા માટે-ભવબ્રમણ મટા-
ડવા માટે જ્યેમ બને તેમ રસેંદ્રીની આસક્તિ ઓછી કરી માત્ર દેહના નિ-
ર્વાદ માટે પોતાના શરીરને અનુદ્રૂળ પથ્ય બોરાક લેવો એટલીજ બરર છતાં
તે વાતને તદ્દન ભૂલી જઈ, ભક્ષાભક્ષના કે ખેયાખેયના વિવેક સ્થિત થઈ
રસેંદ્રીના વિષયમાં આસક્ત થઈ બન્ય છે તેઓ ખરેખરા અધન્ય છે. ધન્ય
તો તે પુરુષો છે કે નેઓ સત્ય વિવેકને સ્મરણમાં રાખી આ શરીરને માત્ર
બાધ તરિક આધાર આપી તેનું સંરક્ષણ માત્ર કરે છે; પુષ્ટિ કરતા નથી.

૧૫૨૫ ક્રમાંક વિરક્તતા.

૧૨૫

ધાતુ ધાત્રીના વિષયમાં આસક્ત પ્રાણીઓની સંખ્યા સ્પર્શદ્રી રસેદ્રીના આસક્ત મનુષ્યોના પ્રમાણમાં બહુ ઓછી મળી આવે છે, પરંતુ જેટલી સંખ્યા મળી આવે છે તેટલી માત્ર સાલગરના સુગંધ સુખને માટે પારાવાર પુષ્પાદિકાનું કૃતમર્દન કરે છે. સુગંધી દ્રવ્ય અન્નર, દુલેલ, સેન્ટ, પોમેટમ, લવેંડ-સાદિકામાં પૈસાના કાંકરા કરે છે અને પોતાને લોગી બ્રમરની કૃપમા લાગુ કરે છે, પણ ભગરની પ્રાણવિનાશ દયા શાથી થાય છે તેને સંભારતા નથી તે શિવાય બાકીના મનુષ્યો પણ અશુચિ સ્થાનમાં દુર્ગંધ આવતી જોઈ નાક મરડે છે, મુખ આકું છુગકું રાખે છે પણ પોતાના શરીરમાં શું ભર્યું છે અને પોતાના શરીરના નવે દ્વારમાંથી નિરંતર કેવો પદાર્થ વહ્યા કરે છે તેનું સ્મરણ કરતા નથી તેમજ એવા અશુચિ શરીરવાળી સ્ત્રીઓના સેવનમાં તત્પર થતાં દુર્ગંધી પદાર્થ ખરેખરે શું છે તેને તો ભૂલીજ નાખ છે. આ બંધી ધાત્રીના આસક્તિવાળી રિયતિ છે તેથી ઉત્તમ મનુષ્યોએ તો જેના વિના સુખે સુખે નિર્ભાદ થઈ શકે તેમ છે એવા ધાત્રીના વિષયથી વિરક્ત થઈ સ્ત્રી આદિકના શરીરનેજ અશુચિ ભાવનાનો વિષય કરી જે પ્રકારે સંસારરુદ્ધિ ન થાય તેમ પ્રવર્તવું જોઈએ.

ચક્ષુ ધાત્રીના વિષયે તો જગત્ જધાને પ્રસરત કરેલું દૃષ્ટિએ પડે છે. નેકરના ઝળકાસ કરતી માર્ગમાં ચાલી જતી રૂપલાવણ્યવતી લેલના કોની દૃષ્ટિનું આકર્ષણ કરતી નથી તે શોખી કાઢવું મુશ્કેલ પડે છે અર્થાત્ એવે પ્રસંગે તેનાપર દૃષ્ટિ તેનાપર ફેંકી તેના શારીરિક અવયવોનું, તેના વસ્ત્રાભાષણનું અને તેની મનોદર લાગતી ચાલનું નિરીક્ષણ નહીં કરનારા પ્રાણીઓ, જીવલેજા નહારે પડે છે. અનેક મનુષ્યો એવે પ્રસંગે પોતાની વિષયરૂપ વિષે બરેલી દૃષ્ટિ તેનાપર વારંવાર ફેંકી તેમાંથી પણ વિષનુંજ આકર્ષણ કરે છે અને વધારે વિચાર્ય જાને છે. એમ વારંવારની ટેવ પડવાથી પછી કોના સામી દૃષ્ટિ કરતી કે કોના અંગેમાંગને નિરખવા તેના વિતેકને ભૂલી જઈ પોતાના અંગત સંયંધવાળી સ્ત્રીઓ કે જેના સામું વિષયવાળી દૃષ્ટિએ જોવાનું લોકિકમાં પણ વર્ણ્ય ગણાય છે તેના સામું જુએ છે; વિદ્યાચરની સ્ત્રી, શેઠી સ્ત્રી, રામની રાણી કે મિત્રની સ્ત્રી જેના; સામું પૂજ્યશુદ્ધિ ધરાવતી જોઈએ તેના સામું પણ વિષયશુદ્ધિવાળી દૃષ્ટિથીજ જુએ છે; જેને માટે પોતાના આત્માનીજ સાક્ષી બસ થાય તેમ છે. સ્ત્રી ચક્ષુધાત્રીના પ્રજ્વળ વિષયનું કારણ હોવાથી તેને સુખ્યપણે બતાવવામાં આવી છે તે

૧૨૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

જિવાય અન્યત્ર પણ ચક્ષુષ્દ્રોનો વિષય અનેક કારણોમાં પ્રવર્તે છે. માત્ર જોવાની અભિલાષથી અનેક મકાનો, અનેક જાણસરો, અનેક દેશો અને અનેક મહાસો માંહેના કુર્ણિચરો જોવા જાય છે અને જોવાના આવેશમાં તે આવેશમાં અનેક પ્રકારના અનર્થ દાંડ લગાડી, નિન્કારણ પ્રશંસા કરી, બીજનએને તેવા આરંભમાં પ્રવર્તવાની પ્રેરણા કરે છે; આ પણ ચક્ષુષ્દ્રોના પરવશબળાનું પરિણામ છે. નાટક ચેટક, ખેલ, તમાસા, ભાંડ ભવાઈ, ગાયનના જલસા ઇત્યાદિ પ્રસંગોમાં ચક્ષુષ્દ્રોની આસક્તિવડે ગમનાગમન કરે છે અને ચક્ષુષ્દ્રો દ્વારા વિષયરૂપ વિષ્ણી રૂઢિ થવાથી મિથ્યાત્વ પુટ થવાનો લીધે કર્મબંધના પ્રબળ હેતુબૃત નાટકાદિકને પણ શિખાગણના કારણુબૃત કહી લોકોને અવજો માર્ગે દોરવામાં આજેવાન થાય છે. ઇત્યાદિ અનેક પ્રકાર ચક્ષુષ્દ્રિયની આસક્તિ સૂચવનારા છે. જે મનુષ્યો કૃત્યાકૃત્યનો વિવેક ભૂલી જઈ તેમાં ગમન થઈ જાય છે તેઓ ખરેખરા અધન્ય છે અને જેઓ પોતાના આત્મિકકલ્પને સ્મરણમાં લાવી ધંદોજોના વિષય-પરની આસક્તિની પ્રબળતાને તથા દ્રઢ ચક્ષુષ્દ્રોને માત્ર સમજના કાર્યમાં પ્રવર્તી છે ઉપરાંત તેના વડે ઉત્તમ પુરુષોના-ગણતંત્રોના દર્શન કરવા રૂપ કાર્યો સિદ્ધ કરે છે તેઓ ખરેખરા ધન્ય અને કૃતાર્થ છે.

છેલ્લી પાંચમી ધંદો શ્રવણુદ્રો છે. એની આસક્તિવાળા પણ ઘણું દ્રોની માફક ઝોઘી સંખ્યામાં દૃષ્ટિએ પડે છે, પરંતુ શ્રવણુપડે સંભળાતા પ્રિય અપ્રિય શબ્દોમાં સમાન પરિણામવાળા મનુષ્યો કવચિત્તજ દૃષ્ટિએ પડે છે. શ્રવણુદ્રોના વિષયમાં આસક્ત થઈ વેચ્યાઓ વિગેરેના ગાયનો સાંભળવા જનારા પ્રથમતો માત્ર શ્રવણુદ્રોના વિષયનેજ સ્વીકારે છે પરંતુ પરિણામે તેના મોહમાં દૂરી જઈ પાયમાલ થઈ જાય છે. એવી રીતે પાયમાલ થયેલા અનેક મનુષ્યો નજરે પણ પડે છે. બીજા મુગ્ધજનોને એવા પાપી પ્રાણીઓ માત્ર ગાયન સાંભળવા માટે આકર્ષણ કરી ખેંચી જાય છે પરંતુ તેઓ પણ પરિણામે તેના જેવી દશાનેજ પામે છે. ગાયનના જલસા વિવાદાદિ પ્રસંગે કરાવીને મોટા શેઠેરોમાં તેમજ મારવાડ મેવાડ વિગેરેમાં જનરો રૂપીઆના કાંકરા કરે છે એટલુંજ નહીં પણ અનેક જીવોને દુર્ગતિએ જવાના કારણો શોધી આપી-મેળવી દઈ તેમના દલાલરૂપ થઈ દુર્ગતિએ જતાં તેનો સંગાત કરનારા થાય છે. શ્રોત્રીના વિષયમાં ગાયન શ્રવણુદિ પ્રબળ અનુપ્રાન છે પરંતુ પ્રિય અપ્રિય જે શબ્દો કાને પડે તે ઉપરથી

વિવિધ કપાય વિરક્તતા.

૧૨૭

રાગદ્રેષને આધીન થઇ જઇ ક્રોધાદિકને બક્ષ આપવું તે પણ કેટલેક દરજ્જે આ ઇદ્રિયના વિવિધની આસક્તિનું જ પરિણામ છે. પ્રથમતો પ્રિય કે અપ્રિય જે શબ્દો કર્ણવિવરમાં પડે તેના પર સમભાવે વિચાર કરવો જોઇએ અને પછી સૌપ્રતીય પ્રદર્શિત કરવાની આવશ્યકતા જણાય તો આત્માને પોતાના સ્વભાવમાં સ્થિત રાખી માત્ર ઉપરથી સૌપ્રતીય તોષાદિ બતાવવા જોઇએ જેથી આત્મા કલુષિત ન થાય અને કર્મનો ભોગને ન લેવે. વળી કોઈના અપવાદની—દોષારોપણની શુભ વાત શ્રવણગત થાય તો તેને હૃદયમાં એટલી બધી ઉડી ઉતારી દેવી જોઇએ કે જે સોધી પણ ન જડે, પરંતુ પામરજનોની જેમ એવી દશા ધારણ ન કરવી જોઇએ કે સાંભળેલી વાતમાં ટકા ચડાવી તરતજ ગિદ્દરવાનું આસ્વાદન કરતો હોય તેમ રસિકપણે પીળજીઓની પાસે તેને પ્રકાશિત કરી દેવામાં આવે. આ દશા માર્મરની છે કે જેના પેટમાં ક્ષીર ટકવું નથી; ઉત્તમજનો તો એવા ગંભીર હોય છે કે તેના હૃદયને કોઈ પારજ પામી શકે નહીં અને કોઈના અપવાદવાળી હકીકત પોતાની ખાતરીવાળી હોય. તોપણ તે બોલવાને ગારે જનમથી મૂકવી જેવા તેઓ મુંગા હોય છે. પારકા ક્રતા અથવા અક્રતા અપવાદ સાંભળી તેના પર વિશ્વાસ કરવો અને તે કહેવાથી સામા માણસને હાનિકારક થશે એવી શંકા રાખ્યા શિવાય પીળજી પાસે પ્રકાશિત કરવા એ સજ્જનનું લક્ષણજ નથી. આ શ્રવણેદ્રિયનો પ્રાસંગિક વિવિધ છે. મારાંસ એ છે કે—જીભને જેમ સારા સારા સ્વાદ ચખાડી તૃપ્ત કરવાની ધારણા પરિણામે નિષ્ક્રમ જાય છે તેમ શ્રવણેદ્રિયને પણ મનોજ શબ્દોનું શ્રવણ કરાવી તૃપ્ત કરવાની ધારણા નિષ્ક્રમજ જવાની છે એમ માની ઉત્તમ પ્રાણીઓએ તેવા પ્રકારનો પ્રયત્ન છોડી દેવો અને સહેજે કર્ણમાં આવી પડતા શબ્દોનું સહજ-પ્રુદ્ધિએજ ગ્રહણ કરી તેના નિકારને અનુભવવો નહીં. જેઓ એવી વૃત્તિ ધરાવે છે તેઓ ખરેખરા ધન્ય છે. તેઓ તો મહાન્ પુરુષોના શુણાતુવાદ સંભળાવી સંભળાવીને શ્રવણેદ્રિયને એવી તૃપ્ત કરી નાંખે છે કે જેથી પારકા અવર્ણ-પદ શ્રવણ કરવાની રૂચિ પણ તેને ઉદ્ભવતી નથી; તે સાથે શૂંગારીક શબ્દોનું કે તેવા ગાયનાદિકનું શ્રવણ તો તેને વિવિધાન જેવું લાગે છે. જેઓ આવી વૃત્તિથી વિપરીત વર્તન ધરાવનારા છે તેઓ ખરેખરા અધન્ય અને અકૃતાર્થ છે.

ઉપર પ્રમાણે પાંચે ઇદ્રિયોના વિવિધ સંબંધી વિવરણને લક્ષમાં

૧૨૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

હમને બાવબીર પ્રાણીઓએ અભરાગી અથવા દેવી કે અલ્હિન કરનારા પ્રાણી તરફ જેવી વિરક્તપ્રતિ ધરાવવામાં આવે છે તેવી પાંચે ઇંદ્રીઓના વિપવ તરફ પણ વિરક્તતા ધરાવવી અને જે પ્રકારે આ દુઃખથી ભરેલા સંસાર સમુદ્રમાં વિશેષ પરિશ્રમણ કરવું ન પડે. સંદેશામ્ભે-નવેશો પાર પાગી શ-કાય તેવી આચરણ આચરવી કે જેથી આ અમૂલ્ય મનુષ્ય જન્મની સા-દૃશ્યતા થાય.

ઈંદ્રીઓના વિપવની જેવું અથવા તેથી પ્રબળ સંસાર ભ્રમણનું કારણ કપાયની પરવશતા છે. અનેક પ્રાણીઓ તેના પરવશપણથી આરે ગતિમાં પરિશ્રમણ કરી દરેક ભવમાં અસહ્ય-અકથ-દુઃખોને સહન કરે છે તેથી હવે પછી તેનું કાંઈક વિચરણ આપવામાં આવશે અને આ વિપવની પૂર્તિ પણ ત્યારેજ ગણવામાં આવશે પરંતુ આ ઉપર કહેલા વિચરણને પાંચી દરેક પાંચક બંધુઓ જે તેનું મનન કરશે તો જરૂર તેમનું ચિત્ત થોડેશબ્દે અંશે પણ ઇંદ્રીઓના વિપવની આસક્તિથી વિરામ પામશે, સામાન્ય તેને માટે માંતે પણ આ લેખકની વિનુગ્તિ છે.

શ્રાવક તરીકે ઓઝલાતા જૈનોની

અમલ કરવા યોગ્ય ફરજો.

યા શ્રાવક ધર્મનું ધોરણ.

(પાપસ્થાન પરિવર્જન)

સર્વ પાપપંકને પખાળીને કર્મ સંબંધથી અનાદિ મલીન આત્માને નિ-ર્મળ કરવા પરમ પવિત્ર પરમાત્મ (કરુણાળુ) પ્રભુએ પાપનું સ્વરૂપ યથાર્થ સમજ તેનો જેમ અને તેમ સાવધાન થઈ ત્યાગ કરવા ફરમાવ્યું છે. તે પાપ મલીન અધ્યવસાય જનિત હોવાથી અસંખ્ય જ્ઞાતિનું જ્ઞાતી પુરુષોએ શુ-દ્ધ બુદ્ધિને સમજવા માટે તેનો ૧૮ પાપસ્થાનમાં સમાવેશ કરી જણાવ્યો છે. તે ૧૮ પાપસ્થાનના નામ આપણે પ્રાયઃ પ્રતિદિન ગુણથી હૃદયરતા યાવત

આવક તરીકે ઓળખાતા જ્ઞેનાની ફરજો.

૩૨૬

તેનો મિત્રભાઈદુકડે દેતા છતાં તેનું ચતુર્થ સ્વરૂપ સમજવામાં આવેલું બ-
દ્ધત પચાત્ત મીઝે અને તેથી આવણું તેનું બોલવું પોષટના રામ જેવું
કે કુંભારના મિત્રદુકડે જેનું ચાપ તેમાં કંઈ નવાઈ જેવું નથી. આવણું
બોલવું સાર્થક થઈ આવેલું તે તે પાપના બોળથી મુક્ત થઈએ તેમ તે
તે પાપસ્થાનને બરાબર સમજી લક્ષ્યમાં રાખી સાવધાન થઈ તેનો સચોટ
લાભ કરવાની જરૂર છે.

(૧) ખરેખે પ્રાણાતિષ્ઠાતઃ—ગાય ઇન્દ્રિયો, મન વચન અને કાયા,
આસોઆસ અને આયુષ એ દશ પ્રાણો કે તે દશ પ્રાણો માંહેના ગમે તેટલા
પ્રાણોને ધારણ કરતા પ્રાણીઓ (અંદ્રિયથી પંચેન્દ્રિય પર્યંત) નો અતિષ્ઠાત
એટલે વિનાશ કરવો એટલે જનણના કે અન્નજાતા પ્રમાદને પરવશ થઈ પ્રાણી
વર્ગને પીડા કાઢવાની યાવત્ તેમનો ક્ષય કરવો તેનું નામ પ્રાણાતિષ્ઠાત
કહેણે. સર્વ પ્રાણી વર્ગના પ્રાણોને પોતાના પ્રાણો જેવા પ્યારા લેખી-માની
તેમને બિલકલ કિલામણા જે મહાત્માઓ કરતા નથી તે દમનશીલો પાપા-
અપ (પાપનું દ્વાર) બંધ કરી પોતાના આત્માને મક્કીન કરતા નથી. કોઈ
પણ પ્રાણીને પીડા કરવાનો આવણું હક્ક નથી. પોતપોતાને પ્રાપ્ત થયેલા
પ્રાણોને ધારણ કરતા સર્વ જીવો સુખ માને છે-વાંછેછે. તેમના પ્રાપ્ત થયેલા
પ્રાણોને અપહરી તેમને સુખનો અંતરાય કરવો યાવત્ તેમના પ્રાણુ લેતાં
જે પરમ અસમાધિ હિપ્તનવતી તે તત્ત્વથી વિચારતાં પોતાના ભાવિ દુઃખનું
ગૂણ-કારણ છે.

(૨) બીજો મૃષાવાદ-મૃષા કહેતાં મિથ્યા વા અસત્ય અને વાદ-એટલે
વદવું તે અસત્ય બોલવું; મિથ્યા-વિના પ્રયોજન-અસંબદ્ધ ભાષણ કરવું,
સ્વપરને હિત ન થાય તેનું આજીવિચાર્યું અપ્રિય કટુક બોલવું તે મૃષાવાદ
કહેવાય. કદાચહવડે સત્ય-ધર્મ વિરુદ્ધ ભાષણ કરી સ્વપક્ષ સ્થાપન કરવો તે
મહા મૃષાવાદ સમજવું.

સાધુ વ્રત અંગીકાર કર્યા છતાં કદાચહવડે જે આવું મહા અસત્ય
બોલે છે-ખરેખે છે તેને બ્રહ્મચારી મહા મૃષાવાદી સમજવા. અસત્ય બોલ-
વાથી ઘણા અવગણ છે અને સત્ય, હિત ને મિત ભાષણ કરવામાં ઘણા ગુણો
છે, છતાં વસુરાજની જેવા કેટલાક મૂઠ જીવો બોલી દાક્ષિણ્યતામાં દોરવાઈ
જતા મિથ્યા લોકપ્રવાસમાં તણાઈ પોતાના આત્માને બારે જોખમમાં ઉતારે
છે તેમજ કેટલાક મહામતિમૂઠ માનવો તો કેવળ મિથ્યા માનના આર્થ

૧૩૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પોતાનું કષ્ટ સાચું કરી દેખાડવા ખાતર મિથ્યા વાચનના રસ્તી પોતેજ મહા કષ્ટમાં ઉતરે છે, એટલુંજ નહિ પણ બીજા મુખ્ય મુશ્કેલી જેવા જોખા જતોતે વાગાડબરથી ભ્રમાવી મહા સંકેશમાં ઉતારે છે. કોષક નિરજા નર રતોજ તટસ્થ રતિધારી શ્રી પીતરાગ સર્વજ્ઞ વચનને અનુસરી સ્વસ્થિ સાચવી શકે છે. તેવા દુર્ધર સત્યવ્રતને ધારણ કરનાર સત્યવ્રત નરોના જેટલા વખાણ કરીએ તેટલા ઓછા છે. તે ઉત્તમ આશયવંતો શ્રી કાલીકાચાર્ય મહારાજની પેરે સર્વત્ર સુખ યશઃવાદ પામે છે, દેવતાઓ પણ તેઓની હાંશે સેવા બળવે છે; યાવત્ અનંત સુખ સંપત્તિને સ્વાધીન કરે છે. જે મહાશયો પ્રાણાંતે પણ અસલ વદતા નથી અને સત્ય માર્ગ તજતા નથી તેઓ અતે અવશ્ય અક્ષય સુખ પામે છે. દુર્ધર સત્યવ્રત ધારણ કરવા ઇચ્છનાર સદાશયે નિરંતર ઉપદેશમાળાકાર શ્રી ધર્મદાસગણિ મહારાજે ઉપદેશ માળામાં કચેલી નીચેની ગાથા સરદસ્ય યાદ કરી રાખવી ઘટે છે.

મહુરં નિઝળં થોવં, કજ્ઞાવડિઅં અગચ્ચિઅમતુચ્છં;

પુચ્ચિં મહસંકલ્પિઅં, મણિઅં જં ધમ્મસંજુતં. ૧

પરમાર્થ એ છે કે સત્ય-પ્રિય સત્પુરુષે સલના લાભની ખાતર કંઈ પણ બાપણ કરતાં આટલી સરસો ખાસ ખ્યાલમાં રાખવી જોઈએ. પ્રથમ તો જે વચન વદતું તે મિષ્ટ (સામાને ગમે તેવું) મિદાશવાળું) જ નોલવું પણ કટુક (સામાને ઉલટો ખેદ ઉપબન્ધે એવું) કટોર) બાપણ ન કરવું. તે પણ ન્યાય યુક્તિથી સામાના દોલમાં ઉતરે-તેનો પરમાર્થ તેનાથી યદણ ધર્મ શકે તેવી ચતુરાઈથી હચ્ચરવું. તે પણ જોઈએ તેટલુંજ પ્રમાણોપેત પણ સામાને અતે અભાવ કે અશ્ચિ પેદા કરે તેટલું બધું હદ બહાર જરૂરવું નહિ. તે પણ પ્રસંગને અનુકૂલ અર્થાત્ ચાલતા વિપયને લાણ પરતું પણ અતિપ્રસંગ વિપયાંતર થઈ ન જાય તેવું ઉપયોગ પૂર્વક નોલવું. અર્થાત્ ખાસ જરૂર જણાય તેટલુંજ મિત બાપણ કરવું. તે પણ ગર્વ-અહંકાર રહિત યોગ્ય આદરથી પોતાની દરજ વિચારીને નોલવું, પણ મદાંધ ચઢતે મદના તોરમાં જેમ આવે તેમ નહિ. તે પણ જો મદાનુભાવ ! જો દેવાનુપ્રિયા જો બદ ! ઇલાદિક સામાના ચિતને સોલાવે તેવા સંજોધન પૂર્વક વદતું પણ જેમ તેમ તુંદરાદિક અથવા અનિષ્ટ સંજોધનથી નહિ. તેપણ પૂર્વે (ખોડ્યા પહેલાં) પરિણામ વિચારીને એટલે આમ નોલવાથી પ્રાયઃ આવોજ પરિણામ

આવક તરીકે ઓળખાતા જૈનોની ફરજો,

૧૩૧

આવશે એમ બુદ્ધિના બળથી વિચારીને વધુ પડેલાં પાપોં પાંખળથી વિભાસ્યું પડે તેવું ન બોલવું. તેપણ પૂર્વાપર કોઇ પણ રીતે ધર્મને બાધક ન આવે કિંતુ વીતરાગ-વચન સાપેક્ષ હોવાથી એકાંત (નિશ્ચયથી) સદ્ગુણની પુષ્ટિ કરે તેવું જ વચન વિવેકવડે વિચારીને જ વધુ કેમકે સાપેક્ષ (વીતરાગ વચનનું) સ્વરૂપ વિચારી-લક્ષ્યમાં રાખી) વદનારને જ સદા મુખ છે. તેના વ્યવહાર તેથી સાચો છે; અને વીતરાગ વચનનો અનાદર કરી નિરપેક્ષપણે (સ્વચ્છંદતાથી) વર્તનાર અર્થાત્ આપ મતે બોલનાર અને આયનારનો વ્યવહાર ખોટો હોવાથી તેને સર્વતઃ હાનિ છે. આપ્ત (સર્વજ્ઞ-કૌભી) ના વચનને યથાર્થ અનુસરી વિના કદાપિ કોઇ પણ જીવનું કલ્યાણ થયું નથી તેમજ થવાનું નથી. એમ સમજીને સહૃદય સમજીનો સદા તેને જ અદારશઃ અનુસરતા સાવધાનતા ધારે છે; એક જીવ પણ પ્રમાદ સેવતા નથી. કદાચ તદ્દત્ આચારી શક્તા નથી અર્થાત્ આપ્ત ઉપદિષ્ટ માર્ગનો યથાર્થ અમલ કરી શક્તા નથી તેપણ તે માર્ગની દૃઢ શ્રદ્ધા સાથે શુદ્ધ પ્રરૂપણા કરવા ચૂકતા નથી. પ્રમાદ પરવશ પ્રાણીને આ પંચમ કલ્પમાં શુદ્ધ પ્રરૂપણા પ્રાણાંત સુધી કરવી એ ઓછું દુષ્કર કામ નથી. કેમકે તેમ કરતાં અર્થાત્ વસ્તુ સ્વરૂપ યથાર્થ પ્રકાશતાં સ્વરૂપો સ્વાભાવિક રીતે સહૃદય શ્રાતાજનોને પ્રગટપણે સમજાઇ જાય છે, છતાં દુર્ધર માનવું મર્દન કરી આવી વિશુદ્ધ પ્રરૂપણા કરવી તે કંઈ સહેજ (નાની સુની) વાત નથી. આવું નામ સંવિત્ત પદ્ધતિપણું કહેવાય છે. તેને ધારણ કરનાર વર્ગ શુદ્ધ સંવિત્ત (યતિ) ધર્મને સેવનારા શુદ્ધાશયોનો જાડુ રાખી હોય છે. શાસ્ત્રકારે મોક્ષના ત્રણ માર્ગ કહ્યા છે, તેમાં પહેલો શુદ્ધ યતિ માર્ગ, બીજો શુદ્ધ આવક માર્ગ અને ત્રીજો સં-વિત્ત પદ્ધતિ માર્ગ. ઉપર બતાવેલા મૃત્તાવાદથી તે ત્રણે વર્ગવાળા અત્યંત બી-ધેલા હોય છે. આપણા સર્વના હૃદયમાં તે પવિત્ર સત્યત્વ સદાને માટે વસે! અને મહા દુષ્ટ મૃત્તાવાદ નામે મહા દોષ આપણુ સર્વથી નિરંતર દૂર રહે.

(૩) ત્રીજો અદત્તાદાન—અદત્ત એટલે નહિ દીધેલાનું, આદાન એટલે યદ્યપ્ત કરવું તે—ખોટા ધરાદાથી પરાધ વસ્તુનું ઉચાપ્ત કરવું તે ત્રીજું પાપસ્થાનક ગણાય છે. ચોરી જતે કરવી, કરનારને સહાય આપવી કે ચોરજ વસ્તુ બોહારીયા સંધરવી, કુદાં માનમાપું કરી, સારી નરસી વસ્તુનો ભેગ સંભેળ કરી પરને હગવા, વિચાસધાત કરવો, દાણચોરી કરવી વિગેરે એ પાપસ્થાનકમાં સમજવું. ચોરીનો માલ છીંકે ચડે નહિ,

૧૩૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ચોર જાપીને જેસે નહિ, અહોનિશ્ ભયાતુર રહે, રાજ્યદંડાદિક અનેક દોષો પ્રગટે અને પરભવમાં ગર્વેદાદિકના નીચ અવતાર પામી પારકું દેહું વાળું પડે; માટે સુત્રાવક સદા તેથી ડરતો ચાલે, રાજ્યદિક સર્વ તેની પ્રતાતિ કરે, વ્યવહારમાં રખડના ન પામે, બીજા પણ તેને દેખી ધર્મ પામે અને પરભવમાં પ્રાયઃ મહર્ષિક દેવ તરિકે કૃતપન્ન થાય.

(૪) ચોથે કૈશુન—મિથુનક્રિયા (દેવ મનુષ્ય કે તિર્થંક સંજોગથી નિપજાકીયા કરવી તે) ચોથું પાપસ્થાન છે. ક્રિયાકના દુશ્મની પેરે પ્રથમ તે તે ગિપ્ટ લાગે છે પણ પરિણામે વિરસ છે. ચાતુર મોતાના રાત્રચરિત્ર પ્રાણને આપણે છે. જગતમાં વિવેકવિકાસ બની વારંવાર વ્યોત્થાય છે. લગ્ન, લંપટ અને નાદાનની પંક્તિમાં ગણાય છે. વિપ્રમદ્રિને પરપણ થઈ અતે રાવણની જેમ ખુવાર થાય છે. તેનેજ વશ કરનાર શ્રી રામચંદ્રની પેરે જ્યારી વરે છે, સુદર્શન શેઠની જેમ શાયન દીપાવે છે અને અત્રપ્રચિત્ત દુશ્મની પરભવમાં પરમ સુખ મેળવે છે; માટે ઉક્ત પાપસ્થાન આદરથી તજી દેહું.

(૫) પાંચમે પરિગ્રહ—ધન ધાન્યાદિક વસ્તુઓ વિષે પરિ (સમસ્ત પ્રકારે) ગ્રહ (આગ્રહ, મૂર્છા, મતલ) તે પાંચમું પાપસ્થાન પરિણામે મહા અનર્થકારી છે. લક્ષ્મી આદિકમાં અપરિમિત લોભથી અનેક વળત મહા કષ્ટ વેઠવાં પડે છે. બહુ પાપ સેવી પૈસો મેળવી તેમાં અત્યંત મૂર્છા રાખી મરવાથી દ્રુણિધર આદિકના અવતાર પામી પરને બહુ ત્રાસદાયક નીવડી અતે અધોગતિ પામે છે; માટે અતિલોભ તજી અવશ્ય સતોષ ભજવો, જેથી આ ભવ અને પરભવ સુધરી શકે.

(૬) છઠું ક્રોધ—ક્રોધ (ગુસ્સે થઈ પરને આક્રોશાદિ કરવા તે) ને જ્ઞાનીઓએ કૃશાતુ એટલે અગ્નિ સમાન કહ્યો છે. જ્યાં તે પ્રગટે છે ત્યાં ગુણ સાફ કરી આગળ સામાને લાગી બાળે છે; પણ જો ઉપશમ જાળો નેગ મળે તો આગળ વધી બીજા (ઉપશમ-ક્ષમાવંત) ને તુકશાન કરી શકતો નથી. અર્થાત્ ક્રોધને વારવાનો ખસો ઉપાયજ્ઞ ઉપશમ ભાવ છે. કહ્યું છે કે

ક્ષમા સાર ચંદન રસો, શિશો ચિત્ત પવિત્ત;

દયા વેલ મંડપ તળે, રહો લહો સુખ સિત્ત.

દેત એદ વર્જિત ક્ષમા, એદ રહિત સુખરાજ;

ઈશ્વરે નહિ અચરિજ કીશો, કારણ સરિણો કાજ.

આવક તરીકે ઝાળખાતા જેનોની દ્રશ્યે. ૧૩૩

માટે શાંત સુખના અર્થાં હવે ખેદરહિત ક્ષમા ગુણ ધારી સ્વપરનો ઉપકાર કર્યો કર્યો.

(૭) સાતમે માન—અહંકાર, અભિમાન, મદ આદિ તેના પર્યાયો છે. મોક્ષનગરે જતાં માનરૂપી મોટા પર્વત આડો આવે છે—નડે છે, નમ્રતા તેના વચ્ચેની જેમ બેદ કરી નાંખે છે. માનથી સવળ દુર્યાધન જેવા પાયમાલ થયા; માન સર્વ ગુણોનો બંધક છે, માટે માન મૂકી વિનયને ભજવો.

(૮) આઠમે માયા—દંબ, છળ, યપત્ર, કપટ વિગેરે તેના પર્યાયો છે. દંબા માણસ પોતાના દોષો છુપાવવા અને લોકમાં પોતાનો માન મરતબો વધારવા મંચે છે; પણ અંતે દોષો કાઢીને સજો નહિ, એ ન્યાયે પાપનો ઘડો પ્રગટાથી મોટા હિટકાર પામી વગાવાય છે, તેનો પછી કાઢ વિશ્વાસ કરતું નથી, તે કપટીની સર્વ ધર્મ ક્રિયા પણ નિષ્ફળ થાય છે, માટે વક્તતા તજી સરળતા બજી ચન શુદ્ધ કરવું. જ્યાં સુધી મનનો મેલ ધોયો નથી ત્યાં સુધી બહારનો સર્વ આડંબર ફાક છે, માટે માયા તજવી.

(૯) નવમે લોભ—અસંતોષ, તૃષ્ણાદિ તેના પર્યાયો છે. સર્વ અનુમાનું મૂળ લોભ છે. કહ્યું છે કે

આગાર સગલી દોષકો, ગુણ ધનકો બડ ચોર;
વ્યસન વેલીકો કંદ હૈ, લોભ પાસ ચિહ્નું ચોર. ૧
લોભ મેલ ઉત્તત ભયે, પાપ પંક બહુ હોત;
ધર્મ હંસ રતિ નહુ લહે, રહે ન જ્ઞાન ઉદ્યોત. ૨
કોઉ સયંભૂ રમણકો, જે નર પાવે પાર;
લોભા લોભ સમુદ્રકો, લહે ન મધ્ય પ્રચાર. ૩

જ્યાં તેનો પાર પાગવાનો ખરો ઉપાય એક સંતોષજ છે. જેમ જેમ લાભ મળતો જાય છે તેમ તેમ લોભીનો લોભ પણ વધતો જાય છે; જે આકાશનો અંત આવે તો તેની ઇચ્છાનો અંત આવે. અર્થાત્ આકાશની પિરે ઇચ્છા અનંતી હોવાથી લોભીની તૃષ્ણાનો પાર આવતોજ નથી. તેને બહુ દુઃખ વેદવું પડે છે. કહ્યું છે કે—ન તૃષ્ણા પરોવ્યાધિઃ એટલે તૃષ્ણા શિવાય એકે વ્યાધિ નથી. સર્વ સુખનું સાધન સંતોષ છે. યતઃ ન તોષાત્ પરમં મુક્તિં અર્થાત્ સંતોષ શિવાય કાંઈ મોટું સુખ નથી; માટે સાચા સુખના અર્થાંજ સંતોષનેજ સંરખો.

૧૩૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

(૧૦) દશમે રાગ—(રંજયત્યસૌ રાગઃ) આત્માનું શુદ્ધ સ્ફટિક જેવું સ્વરૂપ બદલી જોના વડે તે રંજિત થાય તે રાગ. રાગ મોહ રાગનો ગોટા પુત્ર ગણાય છે અને તેનું પરાક્રમ કેશરીસિદ્ધ જેવું હોવાથી તે એ ક્ષો નગત માત્રનો પરાભવ કરી શકે છે. હું અને મારું—મમતારૂપી પાસમાં તે મુગ્ધ મુગ્ધાઓને પકડમાજ કરે છે. તેની સામે ટકર લેવી સહેલી નથી તેથી વિવેક શિખરપર ચડી અપ્રમત્ત પુરૂષવરોજ તેની સામે ટકી શકે છે તો પણ જેમ જેમ મોહ-મમતાને તથા ધર્મ મહારાજનું શિક્ષણ લેવાય તેમ તેમ રાગાદિક દુસ્મનો પાતળા પડી અંતે પોખારા બણી જાય છે.

(૧૧) અગિયારમે દ્વેષ—આ પણ મોહનોજ પુત્ર અને રાગનો સહોદર બાળ છે. જ્યાં રાગ ત્યાં દ્વેષ હોયજ છે. શુદ્ધ સ્ફટિકપર મૂકેલા કાળા કાળીપેરે તે આત્માના શુદ્ધ સ્વભાવને બદલાવી મદા અશુભ મહિન-શ્યામ કરી નાંખે છે. દ્વેષના જ્યનો ઉપાય રાગના જેવોજ છે.

(૧૨) બારમે કલહ—કલેશ, કલહ, વટવાડ સર્વ એકાર્ય છે. કલેશ સર્વ અલચ્છી-દારિદ્ર્યનું કારણ છે. સુખ સંપત્તિને ઇચ્છનારે કલેશ-કલહાને જડમૂળથી કાઢી શાંતિ મળવી.

(૧૩) તેરમે અજ્યાખ્યાન—અભિ-આખ્યાન એટલે ખોટા આરોપ મૂકવો; કોઈનાપર ખોટું તહોમત મૂકવું, કોઈને ખોટા કલંકથી દોષિત કરવું એ મદા દુષ્ટ સ્વભાવ સમજવો. જ્ઞાની પુરૂષો એવાને કર્મચંડાલ કહેવું ન્તિચંડાલ કરતાં પણ કર્મચંડાલ મહા પાપી છે; કેમકે તે દુષ્ટ સુધ્ધી ધર્મ જનોની પણ ખજુખોદ કરી કરે છે. વાવત્ મહાધર્મીજ દુષ્ટ જનોને પણ ગો સંકટમાં ઉતારી પોતે તમાસો જીએ છે. આવા નીચ લોકોનું નામ લેતાં મુખ જોતાં પણ પાપનો પ્રસંગ આવે એમ જ્ઞાની પુરૂષો શાસ્ત્રમાં જોલે એમ સમજી શાળા જનોએ કદાપિ એવી કુટંગ પાડી નહિ; પડી તે તો તરત તળી.

(૧૪) ચૌદમે પૈશુન્ય—પિશુન એટલે ચાડીઓ તેનું કૃત્ય-ચાડી પૈશુન્ય કહેવાય છે. આ પાપકર્મ કરનાર પણ મદા દુષ્ટ સ્વભાવી ગણાય છે અહોનિષ્ઠ આવી કુટંગથી આતંત્રૈશ્વર્ય ધારતો છતો મરીને મહા મ ગતિ પામે છે. ‘બાળકોનું હસવું અને દેડકાનું ખસવું’ એ કહેવત મુજ આડીખોરોને તો કૌતુક થાય છે ત્યારે તેમાં કેટલાકના અતિ પ્રિય પ્ર

આવક તરીકે આળખાતા જૈનોની કુશળતા.

૧૩૫

જાય છે. પોતાને હાંસી થાય છે ત્યારે કેટલાકના અતિ કિંમતી જનો ભારે જોખમમાં આવી પડે છે, વળી પોતાની ભૂલ જો અવસર પામી સુધારી લેવાતી નથી તો પોતાનાજ શસ્ત્ર પોતાને વાગે છે, અર્થાત્ પોતેજ તેથી મોટા કષ્ટમાં આવી પડે છે. અહા હુર્જન સ્વભાવતો જુઓ ! પોતાનું કંઈ પણ વજો નહિં છતાં પોતાને તથા પરને કેવા દુઃખના ખાડામાં ઉતારે છે, અને આ જાણમાં અનેક આપદાઓ પામી દુર્ગતિને શરણુ થાય છે. એમ સમજી વિવેક આણી સ્વપર દુઃખદાયક ચાડી ખાવાની કુટેવ યત્નથી પરીહરવી.

(૧૫) પંદરમે રતિ-અરતિ—અનુકૂળ-મનગમતા પદાર્થો ઉપર રાગ ધરવો અને પ્રતિકૂળ-આણુગમતા પદાર્થોપર ખેદ ધરવો. સમભાવ ધરવા યોગ્ય પદાર્થો વિષે આમ મગત્વપડે રાગદ્વેષ કરી મુંઝાઈ જવું એ સમભાવ નડે કરી પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય ઉત્તમ પ્રકારના સમ સુખમાં મહા અંતરાયભૂત અને મનની ગલીનતા કરનાર મોટું પાપસ્થાનક છે અને તેથીજ વિચક્ષણુ જોનોએ આવા દરેક પ્રસંગે સમભાવે રહેવું ઘટે છે.

(૧૬) સોળમે પર પરિવાદ—પરનિંદા—અપકર્ષ અને આત્મશ્લાઘા—આ-લોકકર્ષ કરવા રૂપ આ પાપસ્થાન અનિયોર છે. જેમ મુખાવાદી પરને ખોટા આળ દેનાર, અને ચાડીખોર કર્મચંડાળ કહેવાય છે તેમ પરનિંદા કરી કેવળ ખોટી આપ જાણ કરનારો પણ ઉક્ત પંક્તિથી બહાર નથી. અર્થાત્ તે પણ કર્મચંડાળજ છે. જે કે સ્વમુખથી પરમજ લઈ પોતાના અંગને મલીન કરીને સામાને ઉજ્જવળ કરનારા આવા હુર્જનો પણ સર્જીતાને તો એક રીતે ઉપગાર કર્તા થઈ પડે છે તોપણ તેના અતિ અનાય આચરણથી ધોરાતિ ધોર નરક નિગોદાદિક દુઃખના ભાગી થતા તેઓને દેખીને સજ્જનોનું ક્રોધાળ હૃદય કમકમે છે—કપી ઉઠે છે. માટે આ અતિ અનિષ્ટ અનાય દેવ અવસ્થ ટાળી સર્જીનતાજ સદા સંજીવી. બુદ્ધેચ્છે પણ હુર્જનના દુષ્ટ રસ્તે દોરાવું નહિ. જે પોતાનું જાણું ઇચ્છતાજ હો તો ઉક્ત હિતશિક્ષા કદાપિ પણ વિસ-રશે નહિં; પણ જાણે જાણે સંભારીને ચાલશે.

(૧૭) સત્તરમે માયા મુખાવાદ—એકતો માયા-કપટ અને ખીનું માયા-અસત્યનું સાથે સેવનું—એટલે કહેવું કંઈ અને કરવું કંઈ. કુભારવાળા મિચ્છામિ દુષ્ટજ જેવું આપમતિવડે અવળા ચાલ્યા છતાં પોતાની શાહુકારી જાણાવવી, કેવળ દંભવ્રતિ સેવતાં છતાં બહારથી અચ્છો ટોળ રાખવો બમ-દત્તિ ધારી જગતને ઠગવું. પોતે અનેક દોષદ્વિષિત છતાં જેમ લોકોના

૧૩૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જનપ્રામાં ન આવે એટલુંજ નહિ પણ પોતે મદા ગુણશાળી છે એમ કોઈ બ્રજે તેમ પ્રવચ્ચી વર્તી જેમ પોતાના પૂજ્ય માનતા વધારે થાય તેમ બાકેત ઉર એકંદરે ચુકી વર્તે તે સર્વે આ ચાલ પાપપાપનામાં અનિર્મૂલ થાય છે. આમજ ધર્માધિન્યયજી ચાલારાજ કહે છે કે “ એનાં ચિત્તને વળીય વધાર્યું, એનો શસ્ત્રને અગળ્યું ધાર્યું, એનો વાધનું બાળ વધાર્યું હોલાસ માયામોસ૦ ” બરાબર વિચારી જતાં ચાલમ પડશે કે આ સતરમું પાપસ્થાન સર્વથી બારે છે, એમ જાણી સંકુલોએ એનાથી વધારે ડરતા રહેવાની જરૂર છે.

(૧૮) અદારમે મિથ્યાત્વ શબ્દ—મિથ્યાત્વ કહીએ તોપરીતદષ્ટિ તે શક્યની પેરે એક બવમાં નહિ પણ અનેક બોલમાં સાતવે કરી મિથ્યાત્વ શબ્દ કહેવાય છે. આભિગદિક, અનભિગદિક, અનાભાગિક, સાંશયિક અને આભિનિવેશિક બેદ કરી મિથ્યાત્વ પાંચ પ્રકારનું કવું છે. આભિગદ એટલે બારે આયદ: પોતાના પ્રચલિત પંથને, કેવળ પોતાના સંપ્રદાયિક શાસ્ત્રને આધારે મધ્યસ્થપણે શુદ્ધ ધર્મે સ્વસ્થ બાકા પિના તથા વિવેક પૂર્વક સુવર્ણ યા રત્નની પરીક્ષાની જેમ તેની પરીક્ષા કર્યા પિના, એમના એમ મિથ્યા આયદથી વળગી રહેવું. કોઈ પરોપકારશીલ મદાત્મા શુદ્ધધર્મ સ્વસ્થ સમ્યક્ સમજતવે તોપણ સમજી ચુકી શકે નહિ તેમજ પોતાનો આયદ તન્ને નહિ તેવા મિથ્યા આયદથી સ્વમનને વળગી રહેવું તે આભિગદિક બેદ પહેલો. જે તથાપ્રકારના સંપ્રદાયિક શાસ્ત્રાદિકના આયદપિના તેમજ તત્ત્વ વિવેકની ખામીથી સર્વે ધર્મોને, સર્વે દેવોને તેમજ સર્વે કહેવાતા ગુરુઓને સરખા લેખે તે ખરા જોટાને આયદપિના એક સરખા લેખવે કરી અનભિગદિક મિથ્યાત્વ નામે બીજો બેદ બાળવો. જેને લગ્ન કોઈ પણ પ્રકારે વિશિષ્ટ આભોગ-ઉપયોગ નથી બાળ્યો અને એમ ઉપયોગ શત્ત્વપણે અનાદિ કર્મ સંબંધે નિગોદાદિક છવેતું જે વર્તેતું તે અનાભાગિક બેદ ત્રીજો. ત્રિકાળવેદી શ્રી સર્વજ્ઞપ્રભુના પરમ પ્રમાણિક વચનોભિં સર્વથી કે દેશથી (મોટી યા નાની) શંકા ધારવી તે સાંશયિક મિથ્યાત્વ નામે ચતુર્થબેદ. પરમજ્ઞાની પરમાત્માનાં વચનો સર્વથા સાચેસાચાં છે એમ પ્રથમ બાળતાં છતાં જોશાળાનીપેરે કેવળ સ્વમત કંદ વાવતા માટે કદાચલવટે સત્તા વાત કુચકિત-કુતર્કવટે કિત્તાપવા અને સ્વકપોલ કલ્પિત મત સ્થાપવા પ્રયત્ન કરવો તે આભિનિવેશિક નામે મિથ્યાત્વનો પાંચમો બેદ બાળવો. આ

શ્રાવક તરીકે જીવન્યાતા જેનોની ક્ષરજો.

૧૩૭

ખોળે પ્રકાર તેના પ્રાણીઓને પરમ દુઃખપાત કરે છે. માટે કદાપિ સાચું બનવા છતાં કદાચલકે સમગ્ર નાણથી તેને ખોટું પાડવા બુદ્ધિવંતે મદદ અનર્થકારી પ્રયત્ન સેવેલા નહિ. અન્ય પણ મિથ્યાત્વના પ્રદર્શ પાપપુષ્ટિ કે- ત્વ દેતાથી આત્માથી બંનેનો અવશ્ય પરિવરણ થતે છે.

લોકા ૧૮ પાંચશાનકો સંક્ષેપથી કહ્યા. જે કે દોષો પણ ગુણોની પેરે અનંત છે; તથાપિ જેમ સર્વ ગુણોનો ૧૪ ગુણસ્થાનકોમાં સ્થૂલ બુદ્ધિવા- જાને સમજવા માટે જાતી પુરૂષોએ સમાવેશ કર્યો છે તેમ સર્વ પાપ-દોષો આશ્રી પણ સમજ લેવું. સૈનાની આજુમાંથી ખોટી કઢાતી માટીની પેરે આત્મા અનાદિ દ્વિતિજ છે છતાં જેમ અગ્નિ આદિક ઊપાયો વડે અનાદિ મળ દર કરી તેમાંથી શુદ્ધ કાંચના કાઠી મેળવી શકાય છે તેમ અનાદિ કર્મ સંભવથી દ્વિતિ દોષો આત્મા પણ સર્વજ કથિત તપ સંગમાદિક સદુપાયો વડે શુદ્ધ થઈ શકે છે. વાત્સ સંપૂર્ણ સંગમાદિક સાધનોના બળે પરમ વિ- શુદ્ધ થઈ પોતેજ પરમાત્મ પદ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. જેમ જેમ અનાદિ દૂષણો યત્નાડે દહતા બન્યા છે તેમ તેમ આત્મ-ગુણો પ્રગટ થતા બન્યા છે, અને બ્યારે સંપૂર્ણ દોષો પૂર્ણ પ્રયત્ન વડે હઠાવાય છે ત્યારે આત્માના સંપૂર્ણ ગુણો પ્રગટ થાય છે. જેજ પરમાત્મ વા સિદ્ધ દશા છે; અને તેનેજ માટે આપ- ભુને પ્રયત્ન કરવાની પૂરી જરૂર છે. બંને કે પરમાત્મ દશા યોગ્ય સર્વ ગુણો સત્તામાં અનાદિનાજ છે. પરંતુ તેઓ કર્મ દોષોવડે ઢંકાઈ ગયેલા છે, તેમનેજ હવે વિવેકવડે પ્રગટ કરી લેવાના છે. ખરી રીતે બોધએ તો પોતાનાજ આત્મ-મંદિરમાં આમાપ ગુણ-નિધાન દાટેલો છે છતાં બે સમજ-અવિવેકથી અન્યથ શોધવા જવાય છે. અથવા કેવળ મુગ્ધતા-અભુસમજથી કસ્તુરીયા મૃગની પેરે વસ્તુ પોતાની પાસે છતાં ચોતરફ તેને માટે કાંકાં મરાય છે. કોઈ પરાપકારી જાતી તેની કુંચી આપભુને બતાવે તોપણ અસ્થિર વૃત્તિથી તે સમજ શકાતી નથી; તેથી ચતુર્ગતિ રૂપ સંસાર અટવીમાં દિગ્મૂઢની જેમ આપભુ ભટકવા કરીએ છીએ. બંને આ પાપનું સ્વરૂપ યથાર્થ સમજ તેથી નિર્મલતા પ્રયત્ન કરીએ તો અવશ્ય અતે સંસાર અટવી ઉઘંચી ક્ષેમકુશળ મોક્ષ નગરે પહોંચી શકીએ.

અહા! બધાં સુધી આપભુ અવિવેકપણે આ અદારે પાપસ્થાનો સેવતા અટકશું નહિ ત્યાં સુધી દોષ રૂપી મદાવ વિપદા કાયમ તપ પશ્ચવ (લીલું) રહેતાનું. કારણ કે મિથ્યાત્વ શક્ય તેના અવનંધ્ય બીજજૂત છે. રાગ અને

૨૩૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

દેવ તેના પુષ્ટિકારક છવન (નળા) સમાન છે. ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ રૂપ ચારે કાળો તેના અગ્નિ જિંદા અને મોતરફ મગ્નત્વન વિસ્તરેલા અગ્નિ સમાન છે. પ્રાણાતિપાત તેના રક્ત (ચક્ર) સમાન છે. અપારાધ, અદત્તાદાન, મૈથુન અને પરિચ્છેદ એ ચારે તેનોજ ચારે પાસે વિસ્તાર કરનારી ચાર વિસાળ શાખાઓ-ડાળા સમાન છે. કલ્પ રૂપી તેના કુખળીઆ છે. અલ્પા ખ્યાન, પૈશુન્ય અને પરમરિસાદ તેની વિસ્તરેલી પંચાવલી છે. માયા અપારાદ તેની માંદર છે અને રતિ અરતિ તેના નિગિલ (રંગ ભેરંગી) વિષમ કળો છે, જેનો રસ પરિણામે અતિ અનર્થકારી છે; માટે સાચા યુગના અર્થી જ્ઞાનોએ ઉત્તમ પરિણામ રૂપી તીક્ષ્ણ કુલાદાનંદે આ દોષ-વિપદક્ષત્રું નિકંદન કરવા તત્પર રહેવું. જેમ જેમ તેની કલેક્ષા કરશું તેમ તેમ તે વૃદ્ધિગત થઈને તેની છાયા વડે આપણા આશ્રિત જ્ઞાનોને વધારે મૂર્છાગત કરી નાંખશે; માટે પ્રયત્નપર રહી તેનો શીઘ્ર અંત કરવો વડે છે. વળી ઉક્ત કામ કરવા ક્ષેત્રકાળ પણ અનુકૂળ છે. જેમ જેમ પ્રમાદ તથા પ્રયત્ન કરશું તેમ તેમ પાપ-પંક પળાળી અવસ્ય નિર્મળ થઈશું; એવી શ્રદ્ધા અને દિગ્ગત ધરતી યોગ્ય છે. પાપ-પંક પળાળી સર્વથા નિઃપાપ-નિર્મળ થવું જે કે અતિ દુષ્કર છે તેપણ પૂર્ણ શ્રદ્ધાવાન અને વિવેકી જ્ઞાનો પૂરતા પ્રયત્નથી તેમ કરી શકે છે. પૂર્વે અનંતા જ્ઞાનો એજ રીતે સમ્યગ્ જ્ઞાન દર્શન આરંભ અને તપના બળે પાપ-પંકને સર્વથા પળાળી નાંખી અનુર્થતિ રૂપ સંસારને અંત કરી પંચમગતિ મોક્ષને વર્ષા છે. આપણે પણ તે મહા પુરુષને પગલે ચાલી તેજ પ્રમાણે આપણો અનાદિ પાપ-પંક પળાળી નિર્મળ થવું વડે છે અને તેને માટે પ્રથમ આપણને તે મહા પુરુષાની પરે પાપ-પંક પળાળવા સમતા-કુંડમાં સ્નાન કરવાની જરૂર છે.

અપૂર્ણ.

મુનિ કપૂર વિજય.

લલિતાંગ કુમાર.

(અનુરંધાન ૪૫ ૨૨૦ થી)

મનજનના મને તમે મૂર્ખ કહો તે હીક, પણ મને હું અને આજે
હું તે કહેલું.

સાસતાંગ કુમાર.

૧૩૬

કુમાર: સત્ય વચન બોલતું, શુરની બકિત કરતી, પ્રમાણિકપણે દ્રવ્ય સંપાદન કરતું, શક્તિ પ્રમાણે દાન આપતું, પ્રાણી માત્ર ઉપર કયા રાખતી અને હૃદયનું દાન કરતું તે ધર્મ; તેથી વિપરીત કાર્ય જેવાં કે-અસત્ય બાપણ, અપ્રમાણિકપણ, કૃપાળુતા, નિર્દયતા, અને પચેંદ્રિયના ભોગમાં આ સકિત તે અધર્મ. ધર્મ પ્રાણીને સુખ આપનાર છે અને અધર્મ દુઃખ આપનાર છે.

સજ્જન: એમ એકજ રીતે સમજવાનું નથી. કોઈ સમયે અધર્મ પણ સુખદાયી થાય છે. હમણાં તો અધર્મોત્તીજ વખત છે. પ્રમાણિકપણું, સત્ય બાપણ અને દાન વિગેરે દ્રવ્યસંચય કરવામાં પ્રતિકૂળતા કરનારા છે, અને સર્વ પ્રકારના સુખ આપનાર તો દ્રવ્ય છે; માટે ગમે તેમ કરી દ્રવ્ય મેળવતું તેમાં કોઈ પણ અધર્મ નથી. જો તમે કહો છો તેમ હોય તો તમનેજ આવી આપત્તિ કેમ આતી ?

કુમાર: તારો એ વચન સાંભળવા યોગ્ય નથી. અન્યાય-અધર્મથી કોઈ વખત જ્ઞ-સુખ માયજ નહીં. કોઈ વખત બાહ્ય રીતે અન્યાય-અધર્મથી જ્ઞ થયો જગ્યાતો હોય તો તે પૂર્વના પુણ્યનો પ્રભાવ જાણવો, કોઈને ધર્મ કરતાં જ્ઞ-સુખ ન થાય અને દુઃખ થાય તો તે પૂર્વના દુઃકર્મનો પ્રભાવ જાણવો. તેમાં પણ જ્ઞ ન થયો અથવા દુઃખ થયું એ જગત્તત્તી દષ્ટિએજ જાણાય, પરંતુ તે ધર્મ પુણ્યના હૃદયમાં તો સુખ અને શાંતિજ હોય, દુઃખનો લવ માત્ર ન હોય; એકજુજ નહીં પણ પરિણામે-છેવટે જગત્તત્તી દષ્ટિએ પણ સુખ અને જ્ઞ તે પુણ્યને મળતો જાણાયા વિના ન રહે. કારણ કે શુદ્ધ ધર્મ પુણ્યને પરિણામે ધર્મનું જ્ઞ મળ્યા વિના રહેજ નહીં.

એ સાંભળી સજ્જનો કહ્યું, દેવ ! આપણો આ સધજો વિવાદ અટવીમાં રૂદન કરી જરાબર છે. અહીં આપણી વાત કોઈ સાંભળનાર નથી માટે નજીકમાં જે ગામ આવે તે ગામમાં જઈ કોઈને પુછીએ અને તે કહે તે ખરું. તેમને પુછતાં તમારાથી વિરૂદ્ધ અને ગામ કહેવા પ્રમાણે તેઓ કહેશે તો તમે શું કરશો ?

કુમારે કહ્યું-‘ તેઓને પુછતાં જેમ તું કહે છે તેમ કરશે તો હું આ ગામ વિગેરે તમે આપી તારો ગાદર અમને સહીશ.’

આતી સરત કરી જાને આગળ ગાદ્યા. કેટલેક દૂર ગયા ત્યાં કો-

૬૬૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જાગ આપ્યું. જાગમાં જઈ એક વૃદ્ધ માણસને પુછ્યું કે અમને પણ કાળથી સંદેહ છે કે ધર્મથી જ્ય કે અધર્મથી જ્ય ?

આવી આગળે અર્વાચીન સમયનો-ચાલુ જમાનાનો વિચાર કરીએ. આજે આપણા આપારી ગંધર્ગમાં, સાધારણ માણસોના સમૂહમાં અને અનુભવી તથા યોગ્ય ગણના પડેલામાં જન્મ આવ્યા પછી પુછ્યું તો શું ઉત્તર મળશે ? ઉત્તર એટલોજ મળશે કે “ભાઈ! પેપારમાં તો જાણે મોટાનું નેનું છે અને અપ્રમાણિકપણું પણ કરતું નેનું, સઘળા શિક્ષતા દીકરા થઈ ગેરીએ તો વેપાર થાયજ નહિ. હમણા તો બગત બુખે મરે અને લોંડીઆ લાખોની મોજ માણે એવો વખત છે, ધર્મ અને પ્રમાણિકપણું કુચ્ચારીને ગેરી રહીએ તો બુખે મરવાનો વખત આવે, જેવી રીતે જગત્ સર્વ આલતું હોય તેવીજ રીતે ગાંધીએ તો સુખી થયા. ગમે તેમ કરી જે દ્રવ્ય પેદા કરે તેજ પ્રલો કહેવાય; કારણ કે દ્રવ્યથી જે કરતું હોય તે યશ મેદ છે. બધું ધર્મી થઈ જવામાં ધરના માણસો બુખે મરે અને લોંડો મસ્કરી કરે; માટે ગમે તે પ્રકારે પૈસા મેળવવા.” આવીજ રીતે તે વૃદ્ધ માણસ પણ એમજ બોલ્યો ‘ભાઈ! હમણું તો અધર્મથીજ જ્ય દેખાય છે; ધર્મી બુખે મરે છે અને અધર્મીઓ પૈસાદાર થઈ મોજ માણે છે.’

તે સાંભળી તેઓ ગામની બહાર નીકળ્યા. પેલો દુષ્ટાત્મા સચ્ચત દર્શી કરી બોલ્યો કે-સત્યવાદિ! હવે ઘોડો આપી દો અને મારા ચાકર થઈને રહો.

હું જે બોલ્યો છું તે મારે પાળવુંજ નેનું એમ વિચારી તરતજ પોતાનો અશ્વ વિગેરે સર્વ તેને આપી દીધું અને પોતે ચાકરની પેઠે તેની સાથે પગે ચાલવા લાગ્યો. જતામ પુરુષો-પુણ્યાત્માઓ પોતાનું વચન પાળનાને દૃઢ સંકલ્પવાળા હોય છે. તેઓનો સ્વભાવજ કોઈ અવર્ણનીય કુચ્ચ પ્રકારનો હોય છે. તેઓ સત્ય, લક્ષ્મી, વૈભવ કે પ્રાણને પણ પોતાના વચનથી અધિક માનતા નથી, પોતાના વચનની ખાતર એ સઘળાનો તેઓ બોલ આવે છે. તે પણ કેવી રીતે! જરાએ દુઃખ માનીને નહીં પણ સંપૂર્ણ સુખ માનીને-એન વર્તતાં તેઓના મનમાં જરાપણ સંકોચ થતો નથી- પણ પૂર્ણ આનંદ થાય છે; કારણ કે સત્ય, લક્ષ્મી, વૈભવ અને પ્રાણ એ સર્વને વિનશ્વર બાણી, સત્યતીની આગળ તેને તુચ્છ માને છે. ધન્ય છે એવા સત્યપ્રતિષ્ઠ પુરૂષને !

જૈન કોન્ફરન્સમાં આવેલું તેજ.

૧૪૧

હવે તે પાપાત્મા સન્નતન ઘોટે એરી ઘોટો દોડાવવા લાગ્યો. કોઇ દિવસ નવે પાપચંચાર કરેલો નહીં એવો કુમાર તેની સાથે દોડતાં પાછળ રહેવા લાગ્યો. તેમ તેમ તે તેની મસ્કરી કરી કહેવા લાગ્યો- 'ધર્મના પક્ષપાતનું કળ તો પાપના, હવે કોણ કે અપરિચીત જાય છે; અને પછી આ અશ્વ વિગેરે પાપનું દેવો.'

કુમાર બોલ્યા રે દર્મિનિ! તું મને દર્મિતિ સા માટે આપે છે. આ ઘરીર તો વિનાશી છે. માત્ર ધર્મ એજ સારચૂત અને શરણ્ય છે. એક અજ્ઞાન ગામડીઆએ એમ કહ્યું તો શું તેથી ધર્મનું મહાત્મ્ય જતું રહ્યું? દ્રાક્ષ કંટને ન ગમે તેથી કાંઈ દ્રાક્ષનું માહાત્મ્ય જન્ય?

સન્નતન:-કોઇ કદાચલી માણસ ગમેદાનું પુંછડું પકડે તેને સર્વ માણસો કહે કે તું છોડીદે પણ તે ગર્મ ગમેદાની લાતો ખાધા કરે પણ પુંછડું મુકે નહીં, તમે પણ તેવાજ કદાચલી છો. હજી પણ તમે કહેતા હો તો આપણે બીજા કોઇ ગામમાં જઈને પુછીએ. કદાચ ત્યાં પણ મારો વિચાર ખરો દરશે તો તમે શું કરશો?

કુમાર: બલે ! ફરી આપણે નજીક જે ગામ આવે તે ગામમાં જઈ પુછીએ અને ત્યાં પણ તારા કહેવા પ્રમાણે ત્યાં થશે તો આ મારા એ અક્ષુ તમે આપીશ.

અપૂર્ણ.

જૈન કોન્ફરન્સમાં આવેલું તેજ.

જૈન કોન્ફરન્સ બીજી વખત મુંબઈમાં ભરાયા બાદ કેટલાએક કારણથી તેમજ જનરલ સેક્રેટરી સાહેબોના પ્રમાદથી બહુ સુસ્તપણું ચાલ્યું. ચારે બાજુથી એ સંબંધમાં લખાણો શરૂ થયા અને છેવટે દબાયેલી કહેવામાં આવતી રકમમાંથી મોટો ભાગ વસુલ થઈ ગયો એટલે સેક્રેટરીઓ નિયતિમાં આવ્યા છે અને કોન્ફરન્સની બીજી વખતની બેઠકમાં થયેલા ફાવેલો અમલ કરવા તેમજ થયેલા ફેડની વ્યવસ્થા કરવાનું કામ શરૂ કરવામાં આવ્યું છે.

મુખ્ય વ્યવસ્થા કરવાના ચાર પ્રકારો અથવા ચાર ખાતાઓની વહેંચણી જનરલ સેક્રેટરીઓએ અંદર અંદરની સમજણથી કરી લીધી છે, તેમાં હર્ષ જ્યોત્સનાનું કામ આશુસાહેબ રાયકુમારસિંહજીને

૧૪૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

સોંપવામાં આવ્યું છે. તેમના તરફથી શું ગોઠવણ થઈ તે હવે સુધી બી-લકુલ નજીવામાં આવ્યું નથી. મો. ગુલાબચંદ્ર દહાને ઇર્ષ્ય પુરતકો-દારનું કામ સોંપવામાં આવ્યું છે, તેમણે પ્રયાસ કરીને જેસલમેરનો બંદાર ઉઘડાવ્યો છે અને તેની ટીપ કરવાનું કામ શરૂ થયું છે. મુંબઈ ખાતે શેઠ ક્રકોરચંદ પ્રેમચંદની ન્યાયો નીમાચેશ શેઠ વીરચંદભાઈ દોપચંદ નિ-સંપ્રિત ફાંટની વ્યવસ્થા કેમ કરવી તેને માટે વિચાર ચલાવે છે. હવેનાના ફાંટની વ્યવસ્થા સંબંધી વિચાર કાંઈ પણ બદલ આવ્યા નથી. શેઠ. લા-લભાઈ દલપતભાઈને સોંપાયેલા સાંસારિક તેમજ ધાર્મિક કેળવણી સંબંધી ફાંટની વ્યવસ્થા તેઓ સાહેબ તરફથી થયા માંડી છે. જેન કન્યાશાળાઓમાં મદદ આપણી છે ને આપાય છે. રંકોલરસીયો આપવાનું કામ પણ શરૂ થયું છે અને વ્યવહારિક કેળવણી લેનારા જેન બાળકોને શી તથા બુકો વિગેરેની મદદ આપવા માટે નંદેર ખબર બદલ પાડવામાં આવી છે.

આટલા ઉપરથી અમે કહી શકીએ છીએ કે હવે કાંઈક તેજ આવ્યું છે પરંતુ હવે નવારે જેન આપવાની જરૂર છે. આઠ મહિનાની મુશ્કેલી યા પ્રમાણે બદલો પાળવાના ચાર છ મહિનામાં તાળી લેવાની આપવાના છે. કારણ કે આવા મોટા માંડળના આગેવાન થવું તે યોગ્ય નીમણવામાં કે ચોટા વજનવાળી હકીકત નથી. પૂરા બાળશાળાનેજ નહીં પુરુષવાનનેજ આ પદ પ્રાપ્ત થાય તેમ છે તે તેને વગર કંટાળે સફળ કરવામાંજ સંત-નંતપણું સમાયેલું છે.

જેન ડીરેક્ટરી આખા હિંદુસ્થાન માટે કરાવાની જરૂરીજ પણ ચાલતી જરૂર છે. આ કામ કયા ખાતામાંથી કચેરવાનું હતું છે તે સમજાવું નથી.

બીજી કોન્ફરન્સનો રીપોર્ટ બદલ પડવાની પણ તૈયારી સંભળાય છે, આની ખરેખરી જરૂર છે.

બીજી કોન્ફરન્સ વખતે થયેલા પાંચ ખાતા સંબંધી તેમજ કોન્ફરન્સની ભાવ સંબંધી ફાંટની બાકી રહેલી ઉધરાણીની હવે સંખતાઈ કરવાની જરૂર છે. સારા સારા આગ્રહાર ગ્રહસ્થો પણ રૂપીયા બરાબ્યા પછી અને એક મતે ચાર સેક્રેટરીઓની સત્તામાં સોંપવાનું ઠરાવ્યા પછી હવે રૂપીયા મોક-લવામાં દીલ કરે એ તેમને ઘટનું નથી. આ બાળનમાં ઉધરાણીના પત્રો લખાતા હશે અને રકમો વસુલ પણ આવતી હશે તે તેની પહેાંચ પ્રથ-મની પેઠે જેન પત્રદારા પ્રગટ કરવાની જરૂર છે. તેમજ જ્યાં સુધી કોન્ફરન્સ તરફથી ખાસ માસિક કાદવામાં ન આવે ત્યાં સુધી ચારે

વર્તમાન સમાચાર.

૧૪૩

સેક્રેટરીઓ તરફથી થતા કામકાજની નોંધ બીજા જૈન માસિકો તેમજ જૈન-પત્રદ્વારા અનુક્રમતા અનુસાર પ્રગટ થવાની જરૂર છે કે જેથી શ્રાવક સમુદાયમાં કોન્ફરન્સ પરત્વે મંદ પોલી લાગણી પાછી તાજ થાય અને તે લાગણી આવતી ત્રીજી બેઠક વખતે ઉપયોગમાં આવી શકે.

કોન્ફરન્સની ત્રીજી બેઠક વડોદરા ખાતે થવાની છે ત્યાં પણ જુદી જુદી કમીટીઓ નીમાણી છે. તેના પ્રમુખ, મંત્રીઓ નીમાણા છે અને કામ શરૂ થઈ ગયું છે. પરંતુ હવે તેને માટે તારીખ સુકરર થઈ જણાતી નથી તો તે હવે થવી જોઈએ. આવતી કોન્ફરન્સના પ્રમુખ તરીકે બાબુ-સાહેબ જી.દસિંહજી નામ બહાર આવ્યું છે અને તેઓ સાહેબે પ્રમુખપદ લેવાનું સ્વીકાર્યું છે એવા ખબર મળ્યા છે.

કોન્ફરન્સ તરફથી માસિક બહાર પાડવાની ખાસ આવશ્યકતા છે. કારણ કે તેવા માસિકમાં પ્રગટ થયેલા ખબરો સત્તાવાર ગણાય અને તેના પર વધારે આધાર રાખી શકાય. આ બાબત સેક્રેટરી સાહેબોએ ખાસ વિચારમાં લેવા લાયક છે.

ગાંધી બાબતથી મોક્ષા પરચરણ ખબરોને આધારે અમારા વાંચનારા આદક વર્ગને બાબત માટે આટલી દ્રષ્ટાક્રમ પ્રગટ કરવામાં આવી છે.

વર્તમાન સમાચાર.

શેહેર ભાવનગરમાં થયેલા ઠરાવો.

મુનિ મહારાજ શ્રી નીતિવિજયજીના પ્રશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી મણિવિજયજીના એક સરખા પ્રયાસથી અને ભાવનગરના સંઘની તેમના પ્રત્યેની પૂર્ણ ભક્તિવાળી લાગણીથી આખા શ્રાવક સમુદાયના એકમતે નીચે જણાવેલા ઠરાવો પસાર થયા છે. તેનો સાર માત્ર આ નીચે આપવામાં આવ્યો છે,

ઠરાવ પહેલો.

કોઈ પણ મરણની પાછળ રહ્યા કુટુંબનો રિવાજ વૃદ્ધિ પામીને હદ બિનાએ થઈ ગયો હતો તેને અજાણતાંને હદમાં લાવવાની આ ઠરાવની મત-લાબ છે, તેમાં મુખ્ય પૂજા મુકવાના દિવસ સુધી કુટુંબની અને એક માસ સુધી મોં વાળવાની કૃત મુકવામાં આવી છે; તેટલી મુદત પછીને માટે બંધ કરવામાં આવેલ છે, જેને માટે સ્ત્રીવર્ગમાં બહોળે ભાગે નિયમ કરાવવામાં આવેલ હોવાથી તે ટપી રહેવા સંભવ છે.

૧૪૪

શ્રી જૈનધર્મે પ્રકાશ.

હરાવ બીજો.

બહુ વખતથી હંડા મૂળ ઘાલી રહેલ મૃત્યુ પાઝળ કારણ (નમણવાર-
મણિ) કરવાના રિવાજને કિન્મુક્ત કરી નાખવાની આ હરાવની યત્નરણ છે.
તેમાં કોઈ પણ મરાણની પાઝળ કારણ કરવાનું બંધ કરવામાં આવ્યું છે.
પરંતુ એક મહિના પછી જેની પ્રવ્રજા હોય તેને માટે આંગી પૂજન સહિત
સ્વામીવચ્છળ કરવાની છૂટ આપવામાં આવી છે. જે કે તેને માટે મુક્તનો
નિર્ણય બીજકૃત કરવામાં આવેલ ન હોવાથી તે વાત પણ ફરજિયાત થઈ
પડ્યા સંભવ નથી, કારણ કે દશ પાંચ વર્ષ પણ જેને કરવું હોય તે કરી
શકે છે અને ન કરવું હોય તેને મુક્તનો નિર્ણય ન હોવાથી કોઈ કહી શકે
તેમ નથી.

આ હરાવના સંબંધમાં આગેવાન રૂપ શુદ્ધરથોએ બાધાઓ પણ લીધી છે.

આ રિવાજ આ હરાવમાં બીજ એક નરેશની બાબત મૃત્યુ પાઝળ
કહેવામાં આવતા કર્મદા દ્રવ્ય સંબંધી તરતમાં મોઝ બ્યારથા કરતા સંબંધી
છે તે ખાસ ધ્યાન આપવા ગોઝ છે.

હરાવ ત્રીજો.

અતેક સ્ત્રી પુરોગે મુનિરાજ શ્રી મણિવિજયજીના અગેવા કપ-
દેશથી નિરાશિત જૈનબધુઓ માટે દરેશન એક પાઠ, દોઢ પાઠ કે પંચે
આપવાનું પ્રતિજ્ઞા સાથે કયુક્ત કરવાથી તે નાખવાની પેટીઓ ધર્મસ્થાને
મુકવામાં આવી છે, અને તેમાં કોઈક દરેશનની, કોઈક માસિક અને કોઈક વાર્ષિક
રકમ નાખવા લાગ્યા છે. આ ખાતું સાફ આસે તો તેમાં વાર્ષિક ચારી
રકમ આપવા સંભવ છે; તેથી તેની બ્યારથા બહુ સારી રીતે ચતા માટે
પ્રતિષ્ઠિત અને મધ્યસ્થ પાંચ શુદ્ધરથોની કમીટી નીમી તેના હાથમાં કુચ
સત્તા સોંપવામાં આવી છે.

છાત્રીયાળીની પાંજરાપોળ.

શેઠ આણુંદજી કહેવાણુજીના તાળાની આ પાંજરાપોળની મુલાકાત
હાલમાં માવનગર પાંજરાપોળ કમીટીના એક મેમ્બર શા. માવજી ગોર્ધી-
દજીએ ખાસ અનુભવ લેવા માટે લીધી હતી. તેમણે તે સંબંધમાં બહુ સતોષ-
કારક બીના અમારા તરફ લખી મોકલી છે, તે સાથે કેટલીક સૂચનાઓ
પણ કરી છે. આ પાંજરાપોળમાં જતાવરો મોટી સંખ્યામાં રહેતા હોવાથી
તેની સારસંભાળ સંબંધી ઘણી વિરૂદ્ધ દટીકત બોલવામાં આવે છે, તે આ
માણુથી બોટી પડે છે. સ્થળ સંકાયના કારણથી તે લેખ પ્રગટ કરી શક્યા નથી.

જૈન ડાયરેક્ટરી તૈયાર કરવાની ઇચ્છા રાખનારાઓને જાહેર ખબર.

હિંદુસ્તાનના શ્વેતાંબર મૂર્તિપુજક જૈન સંઘની ડાયરેક્ટરી (નામવાર વસ્તીની ગણતરી નહીં) ૧ વર્ષમાં તૈયાર કરવાની છે તે સાર તેવું કામ માથે ઉપાડવાની ઇચ્છા રાખનારાઓએ આજની તારીખથી બે માસની અંદર નીચે સહી કરનારને પોતાનું સીલબંધ ટેન્ડર મોકલવું. જુદે જુદે સ્થળેથી ખબરો મેળવવાનું તૈયાર કરનારને માથે, સઘળી ખબરો આવ્યેથી અમારી ઓફીસમાં પાસ થયા પછી તે છાપવાની રજા આપવામાં આવશે અને તૈયાર થયેથી તેની ૧૦૦૦ નકલો અમને હાથ લીધા વગર આપવી પડશે. સ્વીકારવામાં આવેલા ટેન્ડરની રૂ ૨૬૫ તે ગૃહસ્થને ગેરંટી સાથે એડવાન્સ આપવામાં આવશે. અને દરેક પુસ્તકની કિંમત રૂ.૨૦ થી વધારે રાખવી નહિ. વધુ ખુલાસા માટે નીચેને સરનામે પત્ર વ્યવહાર કરો.

સરખંડખાનર મુખ્યાલય

તા. ૧-૮-૦૪

જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ ઓફીસ.

જૈન વિદ્યાર્થીઓને જાહેર ખબર.

જે જૈન વિદ્યાર્થીઓને નાણાની તંગીને લીધે વિદ્યાભ્યાસ કરવામાં અડચણ આવતી હોય તેમને શ્રી જૈન કોન્ફરન્સના કેળવણી ખાતામાંથી શી તથા મોપડીઓ માટે ખર્ચની મદદ આપવામાં આવશે. તેવી મદદ મેળવવા ઇચ્છનારાઓ નીચે જણાવેલી વિગત સાથે માગણી માટે નીચેના સીરનામે જણાવવું.

રોક લાલભાઈ દલપતભાઈ

જનરલ સેક્રટરી અને કેળવણી ખાતાના સુપરવાઇઝર

શ્રી જૈન કોન્ફરન્સ-અમદાવાદ.

૧ વિદ્યાર્થીનું પૂર્ણ નામ.

૨ ઉંમરનાં પૂર્ણ વર્ષ.

૩ કઈ શાળામાં ને કયા ધોરણનો અભ્યાસ કરે છે ?

૪ વર્ગના કુલ નંબરો પૈકી માસિક નંબર કેટલાનો છે ?

૫ માગણીની રકમ શી માટે અને પુસ્તકો માટે કેટલી જોઈએ છે ?

૬ અભ્યાસ અને સારી ચાલ વિષે સ્કુલના હેડમાસ્ટરનું સર્ટીફિકેટ.

૭ મદદ મેળવવા જેવી સ્થિતિ માટે બે આગ્રહાર ગૃહસ્થનું અથવા સ્કુલ માસ્ટરનું સર્ટીફિકેટ.

જૈન સ્ત્રી લેખકોને ઉત્તેજનાર્થે

“અ. સૌ: મહુમ બાઈ સમરથ ધનામમાળા.”

એક ગ્રહસ્થ લિપલે નામે નીચેની સરતે લેખ લખનાર જૈન કન્યા અથવા સ્ત્રીઓને ધનામ આપવા ઇચ્છા જણાવે છે.

૧ લેખ લખનારે સ્વતંત્રપણે લેખ લખ્યો છે એવું ખાત્રીપત્ર પ્રતિષ્ઠિત ગ્રહસ્થનું મોકલવું.

૨ મુકરર કરેલા વિષયનો લેખ જૈનધર્મ પ્રકાશના ચાર પૃષ્ઠ જેટલો હોવો જોઈએ, અને તે મુકરર કરેલી મુદતની અંદર આવી જવો જોઈએ.

૩ આવેલા લેખો પૈકી મુકરર કરેલ જે મેખરો જે જે લેખને શ્રેષ્ઠ ગણશે તેમાંથી પહેલા નંબરને ૩.૫) ના અને બીજા નંબરને ૩.૩) ના જૈનધર્મ સંબંધી પુસ્તકો તેની ઇચ્છા અનુસરતા મોકલવામાં આવશે. અને તેમના નામ આ ઓપાનીઆ દ્વારા પ્રગટ કરવામાં આવશે.

આ પહેલી વખતને માટે “જૈન સ્ત્રીઓને કેવી કળવણીની આવશ્યકતા છે?” એ વિષય મુકરર કરવામાં આવ્યો છે. મુદત આસો શુદ્ધિ ૧૫ હસવવામાં આવી છે. ત્યાર અગાઉ લેખ મોકલવા.

વ્યવસ્થાપક

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જૈનોને જાહેર ખખર.

શ્રી જૈન શ્રેતાંબર કાન્દર-સના રીપોર્ટની ૨૦૦૦ નકલો છપાય છે તેનું કદ રોયલ ૮ પેજ ૫૦૦ પાનાનું થશે તેમાં જૈન વેપારીઓ અથવા જૈન ધર્મને લગતી જાહેર ખખરો નીચેના ભાવથી લેવામાં આવશે. એક પેજના ૩.૬) અથવા પેજના ૩.૩)

રીપોર્ટની નકલો પડતર કીમતે વેચાતી મળશે. આદકાએ જલ્દીથી નીચેને સરનામે નામો નોંધાવવાં. નકલો જુજ હોવાથી ખપી ગયા પછી દીલગીરી સાથે ના કહેવી પડશે માટે નામો નોંધાવવામાં ધીલ કરવી નહીં.

જૈન કાન્દર-સના ઓફીસ.

સરાફખજાર-મુખાર્ધ.